

Osnovni savremeni pristup u projektovanju u površinskoj eksploataciji jeste da se odredi kontura površinskog kopa na kriterijumima optimalnog profita.

Analiza rudarskih radova nakon dve i po godine rada ukazuje i na smanjenje godišnjeg srednjeg sadržaja bakra u rudi, povećanje koeficijenta raskrivke u narednom periodu u odnosu na planirani, samim tim i smanjenje ekonomskih efekata otkopavanja kao posledicu dosadašnjeg zakašnjenja u raskrivanju. Posledično, navedenim činjenicama se dovodi u pitanje planirano iskorišćenje bakra iz rude u procesu flotiranja i planirani kvalitet koncentrata. Sve ukupno deluje kao negativan uticaj na ekonomske efekte poslovanja. Iako je neminovnost u nalaženju kratkoročnih rešenja u situacijan kada se kasni sa raskrivanjem i preti opasnost prekida kontinuiteta u otkopavanju rude, učestala praksa je da se problem rešava odstupajući od projektnih rešenja, čime se u suštini samo odlažu posledice kašnjenja.

Takodje treba skrenuti pažnju i napitanje da li će u budućnosti, ukoliko se nastavi opisani trend razvoja, uopšte postojati mogućnost u ležištu da se bilo kakvom optimizacijom nadje kontura kopa koja će biti ekonomski isplativa, bez perioda investicionog raskrivanja isa isplativim vekom eksploatacije.

Rezime ovog naučnog rada potpisuju tri autora: Zoran Vaduvesković, Mile Bugarin i Daniel Kržanović.